

B.I.S.O.'65

Bredase Invaliden Sport Organisatie opgericht in 1965

Rolstoelhockey

voor gebruikers van een elektrische rolstoel

Accomodatie: Sportcentrum Jeugdland,
Jeugdland 1, 4851 AT Ulvenhout.

Traningstijd: zaterdag van 10.00 tot 12.00 uur.

Tafeltennis/Badminton/Schuifafeltennis

Accomodatie: Gemeentelijk sportcentrum De Scharen,
Topaasstraat 13, 4817 HA Breda.

Trainingstijd: donderdag van 20.00 tot 21.00 uur.

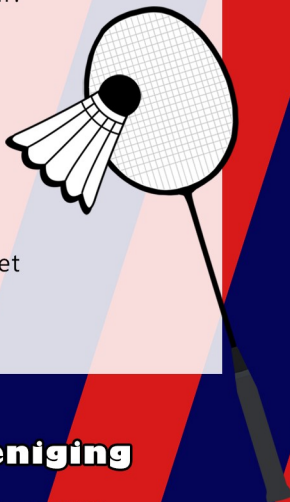
Recreatief zwemmen

Accomodatie: Zwembad Sonsbeeck,
Pieter Christiaanstraat 2, 4811 PS Breda

Zaterdag van 10.15 tot 11.15 uur voor mensen
met een lichamelijke beperking.

Dinsdag van 9.00 tot 10.00 uur voor mensen met
een visuele beperking.

Badlift aanwezig.

1965 - 2015

**B.I.S.O.'65 is een omnivereniging
en biedt verschillende vormen
van sport aan aan mensen met
een lichamelijke en/of visuele handicap.**

**50 JAAR SPORTEN VOOR
MENSEN MET EEN LICHA-
MELIJKE EN/OF VISUELE
BEPERKING BREDA E.O.**

Website: www.biso65.nl | Email: info@biso65.nl

Iedereen moet de kans krijgen te bewegen. Want sport is goed; door te sporten blijf je gezond. Soms is dat makkelijker gezegd dan gedaan. Als je lichamelijk niet zo goed uit de voeten kunt. Of als je moeite hebt met zien. Dan is sporten zeker niet vanzelfsprekend. Dan kan je een steuntje in de rug goed gebruiken.

Al vijftig jaar biedt de Bredase Invaliden Sport Organisatie '65 (B.I.S.O. '65) mensen met een handicap hulp bij verschillende vormen van sport. Hockey en tafeltennis, badminton en zwemmen; B.I.S.O.'65 helpt de gemotiveerde sporter de drempel over.

Zo'n gouden jubileum moet je natuurlijk vieren. Het liefst met iedereen die zich voor de vereniging heeft ingespannen. Maar soms loopt het anders. Nog maar kort geleden heeft u afscheid moeten nemen van Cees Smit, sinds 1982 uw voorzitter en in 2004 uitgeroepen tot sportvrijwilliger van de Gemeente Breda.

De heer Smit heeft zich sterk gemaakt voor de erkenning van de gehandicaptensport als volwaardige sport. Hij heeft daarvoor veel obstakels moeten overwinnen. Het was de droom van Cees Smit zoveel mogelijk mensen met een handicap aan het sporten te krijgen. Het liefst betaalbaar voor iedere portemonnee.

Cees Smit was met recht trots op zijn gezonde sportvereniging en keek er naar uit het jubileumfeest met zijn club te vieren. Helaas mag dat niet zo zijn. Gelukkig heeft hij het jubileumtoernooi van de e-hockeyers in februari nog wel mogen meemaken.

B.I.S.O.'65 viert haar gouden jubileum dus met een lach en een traan. Daarbij wens ik u veel mooie momenten toe. Ik vertrouw erop dat de goede herinnering aan Cees Smit u zal blijven motiveren. Want sporten moet. Voor iedereen.

Paul Depla
Burgemeester van Breda

Recreatief zwemmen

Tafeltennis/Badminton/Schuiftafeltennis

Rolstoelhockey

waren enthousiast over hetgeen zij te zien kregen. Dezelfde week nog kwam een aantal van hen bij elkaar, die zich wilden belasten met de oprichting van de vereniging. Uit hun midden werd het bestuur gekozen bestaande uit: Hr. J. Van den Broek, *voorzitter*; Mevr. D. van Arendonk, *secretaris*; Hr. J. Mertens, *penningmeester*; Mej. L. Tijs, *bestuurslid*; Hr. K. Gubbels, *bestuurslid*.

50 jaar B.I.S.O.'65

Nadat de statuten waren goedgekeurd door de NIS kon men aan de gang. In de militaire (toch weer) sportzaal aan de Fellenoordstraat begon men op de donderdagavond met rolstoelbasketbal, zitvolleybal en badminton. Pas in 1966 kwam hier tafeltennis bij en gingen enkele leden boogschieten. Ook zwemmen stond op het lijstje, maar om in Breda een geschikte accommodatie te vinden viel niet mee. Daarom werd er uitgeweken naar de K.M.A., waar ook in de winter gezwommen en getraind kon worden. Het eerste jaar van B.I.S.O.'65 werd voornamelijk besteed aan training en het bezoeken van toernooien. Veel later, in 1985 werd aan het aantal sporten het rolstoelhockey toegevoegd.

Heden ten dagen biedt B.I.S.O.'65 de volgende sporten aan:

- E-rolstoelhockey, bestaat uit vier teams en zijn zeer succesvol in de competitie. Team E1 is dit jaar gepromoveerd naar de overgangsklasse. Zij trainen op het sportcomplex Jeugdland te Ulvenhout.
- De zwimmers, zij trainen op recreatieve wijze in het zwembad Sonsbeeck.
- De tafeltennissers, zij spelen een onderlinge competitie in het gemeentelijk sportcentrum de Scharen Breda.
- De badmintonners, spelen recreatief in het gemeentelijk sportcentrum de Scharen Breda.
- De schuiftafeltennissers, zij spelen recreatief in het gemeentelijk sportcentrum de Scharen Breda.

B.I.S.O. '65 is uitgegroeid tot een mooie gezonde vereniging waarin veel sporters met een lichamelijke en of visuele handicap heerlijk kunnen sporten en mooie sociale contacten kunnen opbouwen.

Wij hopen de volgende 25 jaar dit samen met leden en bestuur te kunnen voortzetten.

B.I.S.O. '65 wij zijn trots op jou!

Wat een voorrecht!

Eerst lukt het met enkelen een B.I.S.O.'65 op te zetten. De organisatie groeit en floreert en je mag een voorwoord voor 25-jarig bestaan schrijven. En nu het 50-jarig bestaan.

Mijn lieve mensen, dit is meer dan een felicitatie waard. Dit is grandioos.

Ik realiseer me dat in de loop der jaren hier noeste arbeid is verricht. Toevallig dat ik een paar weken geleden nog uitvoerig ben in gegaan op het belang van sport en spel voor gehandicapten bij een DVD-opname voor het Breda's gemeente-archief en B.I.S.O. met name heb genoemd.

Dus van harte ALLEN gefeliciteerd en ga zo door tot de top. Een geweldige feestdag gewenst en een zonnige toekomst.

Dr. Zeegers Frans

Initiatiefnemer oprichting B.I.S.O.'65

Op 27 juli 2015 is, toch nog vrij onverwachts, onze voorzitter Cees Smit overleden.

De laatste 3 jaar leed hij aan verschillende lichamelijke ongemakken waarvoor hij vaak langere periodes in het ziekenhuis en/of het revalidatiecentrum opgenomen was.

Maar het was steeds zijn wilskracht die hem er weer bovenop hielp.

Deze wilskracht was tekenend voor Cees en de wijze waarop hij zich inzette voor **zijn B.I.S.O.'65**. Dit deed hij veelal samen met zijn echtgenote Jeanny. Lang niet alle B.I.S.O.'65-leden hebben geweten hoeveel tijd en energie Cees aan de vereniging heeft gegeven.

Vanaf 1982 is hij voorzitter van B.I.S.O.'65 geweest en heeft hij ook 8 jaar lang B.I.S.O.'65 vertegenwoordigd in de Sport Advies Raad van de gemeente Breda en heeft hij deelgenomen aan talloze bijeenkomsten en vergaderingen.

Hij wilde dat de B.I.S.O.'65-leden in het bijzonder, maar ook gehandicapten in het algemeen, konden sporten ondanks hun handicap. Daar leefde hij voor, dat was zijn drijfveer!

Hoezeer B.I.S.O.'65 Cees aan 't hart ging, zeker dit 50-jarig jubileum, mag ook blijken uit het artikel van zijn hand in dit boekje dat hij, ondanks zijn slechter wordende gezondheid, nog heeft geschreven. Laat Cees z'n inzet een voorbeeld voor ons allen zijn!

Jos Roufs

bestuurslid

op het gebied van gehandicaptensport een feit geworden. Dit was internationaal een hoopvol begin, maar tevens de start van de Nederlandse gehandicaptensport. Overal in het land werden sportclubs voor invaliden opgericht: op 9 september 1955 Invaliden Sportclub Tilburg, op 16 oktober 1955 de Eindhovense Gehandicapten Sportvereniging. In 1961 waren er al 45 sportclubs voor gehandicapten in Nederland.

De oprichting van de Nederlandse Invaliden Sportorganisatie

Tot 1961 was de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogsslachtoffers de coördinator en begeleider van de gehandicaptensportclubs. Doordat steeds meer niet-militairen lid werden van de sportclubs besloot men dat de gehandicaptensport onder het bereik van alle invaliden gebracht moest worden. Men achtte dit niet de taak van BNMO.

Om tot een landelijke organisatie te komen werd in augustus 1961 een werkgroep samengesteld. Dit resulteerde tot de oprichting van de Nederlandse Invaliden Sportbond (NIS), op zaterdag 4 november 1961, tijdens een bijeenkomst in de Gemeentelijke Technische Hogere School te Utrecht.

Het doel van de N.I.S. stond duidelijk voor ogen. De bevordering van de sportbeoefening en lichaamsontwikkeling, zowel actief als passief te stimuleren met alle mogelijke middelen.

Gehandicaptensport in Breda en omgeving

Tot 1965 hebben wij moeten wachten voordat de gehandicaptensport in Breda tot leven kwam.

Het initiatief tot de oprichting van B.I.S.O.'65 werd genomen door:

- DR. F.J.B. Zeegers, Orthopaedisch chirurg,
- Dr. C.P.F. Strijbos, Gemeentearts,
- Dr. G.P. Gussenhoven, Cardioloog,
- Hr. J.M. Christiaansen, Gemeentelijke sportzaken.

In oktober 1965 nodigden zij de Eindhovense Gehandicapten Sportvereniging (EGS) en de invaliden Sportclub Amsterdam (ISA) uit om naar Breda te komen voor het geven van een demonstratie. De opzet was om de minderinvaliden in Breda en omgeving te laten zien welke mogelijkheden er op sportgebied voor hen lagen en hen daardoor te stimuleren tot het oprichten van een vereniging in Breda.

De demonstratie werd een groot succes. De aanwezige minderinvaliden

patiënten met een letsel aan de wervelkolom, waardoor het ruggenmerg ernstig beschadigd was. Voor deze patiënten ontwikkelt Guttman een therapie die niet gebruikelijk was, maar wel grote indruk maakte. In het Stoke Mandeville Hospital in Aylesbury kreeg hij gedaan dat er een speciale afdeling werd gesticht: The National Injuries Centre. Hij startte in 1944 met slechts één patiënt. Al gauw ontwikkelde deze afdeling zich tot een zelfstandig opererend onderdeel van het hospitaal en groeide uit naar 160 bedden. Hier stond sport als therapie centraal. Men merkte al snel dat sport een heilzame werking had op de patiënten. Al spoedig werden er onderlinge wedstrijden gehouden. Dit groeide uit tot nationale wedstrijden. Om deze wedstrijden te coördineren werd de Engelse sportorganisatie Brittisch Sport Association For All Disabled opgericht, waarvan Prof. Sir Guttman de grondlegger en president werd.

Nederland

De beslissende fase in de ontwikkeling van de gehandicaptensport werd in 1945 ingeluid, met de bevrijding van Zuid-Nederland. De hospitalen in Brussel en Antwerpen lagen vol met oorlogsgewonden, waaronder vele Nederlanders. Voor deze slachtoffers werd in Oisterwijk de buitenplaats "Bosch en Ven" ingericht als revalidatiecentrum. Al snel was "Bosch en Ven" te klein en moest er uitgezien worden naar een andere gelegenheid. In Midden-Nederland aan de weg Driebergen-Doorn lag het buitenverblijf "Aardenburg" van de bankiersfamilie van Eeghen. Dit "buiten" kon voor dit doel worden gehuurd en ingericht worden als Militair Herstellings- en Oefenoord (MHOO). Het was een goede gewoonte dat in het MHOO meestal op en rond Koninginnedag, 31 augustus, sport- en feestdagen werden gehouden. Dat laat zich vertalen als: sportieve recreatie.

De medische staf ondersteunde ook de sportieve initiatieven. Onder de verplegenden bevonden zich ook personen uit de zuidelijke provincies. Het is niet verwonderlijk dat zij hun favoriete sport, het boogschieten, ter hand namen. Tijdens een revalidatiecongres in Parijs in 1952 ontmoette de Nederlandse arts Dr. Van Gogh de befaamde Dr. Guttman. Tijdens dit gesprek merkte Dr. Van Gogh op dat ook in Nederland door de oorlogsinvaliden aan sport gedaan werd. "Welke sport?" vroeg Dr. Guttman. "Handboogschieten" was het antwoord. Spontaan nodigde Guttman de Nederlanders uit om op de eerstvolgende Stoke Mandeville games aanwezig te zijn. Hiermede was de eerste internationale ontmoeting

Vanaf 1982 heb ik het geluk gehad voorzitter te mogen zijn van deze mooie, hechte club. Vol trots kijk ik terug op alles wat we samen hebben bereikt.

Er staat nu een mooie, gezonde club die diverse takken van sport aanbiedt aan sporters met een lichamelijke en/of visuele beperking.

Trots mogen we zeker zijn. In het verleden hebben we veel problemen moeten overwinnen. Er was namelijk weinig erkenning en begrip voor het sporten met een beperking, waardoor medewerking helaas ver te zoeken was. Gelukkig is dit heden ten dagen niet meer zo. We hebben voor erkenning gevochten en door vol te houden, ook gekregen. We kunnen nu op diverse locaties in Breda, gesteund door onze sponsors en vrijwilligers, met veel plezier onze sporten beoefenen. Gelukkig maar, want sporten is voor iedereen zo belangrijk. Niet alleen voor je lichaam, maar zeer zeker ook voor de sociale contacten. Hiervoor geeft B.I.S.O.'65 iedereen de kans.

B.I.S.O.'65 hartelijk gefeliciteerd met dit prachtige jubileum! Leden en vrijwilligers, dank voor jullie jarenlange sportieve inzet. We gaan nu voor de volgende 50 jaar met naar ik hoop vele sportieve ontmoetingen!

Cees Smit

Voorzitter B.I.S.O.'65

Van harte gefeliciteerd

Gehandicaptensport Nederland

Van harte gefeliciteerd met het 50 jarig jubileum van B.I.S.O '65!

50 jaar betrokkenheid bij de gehandicaptensport, dat kunnen niet veel sportverenigingen in Nederland B.I.S.O. '65 nazeggen. B.I.S.O. '65 is dan ook één van de oudste verenigingen die bij Gehandicaptensport Nederland zijn aangesloten. Daar zijn we trots op!

In de afgelopen 50 jaar is er veel gebeurd in de gehandicaptensport. De organisaties die aan de wieg stonden van het aangepast sporten in Nederland, de Koninklijke Nederlandse Dovensportbond, de bond voor Nederlandse Militaire oorlogsslachtoffers en later de Nederlandse Invaliden Sportbond (NIS) en de Nederlandse Bond voor Aangepast Sporten (NEBAS) hebben samen met hun aangesloten verenigingen veel werk verzet om de gehandicaptensport de plaats in de samenleving te geven die het verdient. Waar de sport in het begin nog puur als hulp bij de revalidatie werd ingezet ontwikkelde zij zich met name in de tweede helft van de vorige eeuw steeds meer als volwaardige sport met zowel recreatief- als wedstrijd- en topsportaanbod. Ook de samenwerking tussen de verschillende betrokken organisaties die zich op gehandicaptensport richtten kreeg gaandeweg meer en meer vorm, uitmondend in 2001 in de NEBAS/NSG, één grote sportbond voor alle mensen met een handicap.

In het jaar 2000 werd tevens een start gemaakt met het traject 'Organisatorische Integratie' wat tot doel had om zoveel mogelijk wedstrijd sporten voor gehandicaptten onder te brengen bij de reguliere

Gehandicaptensport in het verleden

in die jaren toch nog niet echt tot een hoopgevende ontwikkeling. Hiervoor moest men wachten tot na de Tweede Wereldoorlog.

"Oorlog is de basis van alle dingen" (Heraclitus ca 500 v Christus).

Deze uitspraak van de Griekse filosoof ligt ten grondslag aan de ontwikkeling van de gehandicaptensport in het algemeen.

In de Tweede Wereldoorlog bleek dat velen door dit trieste gebeuren, een dermate groot letsel hadden opgelopen dat een lange periode van medische verzorging en verdere begeleiding noodzakelijk was. Zo ontstonden in Europa en Amerika revalidatiecentra waar sport als therapie centraal stond. Hierdoor werd een nieuwe impuls, en nu een definitieve, gegeven aan de ontwikkelingen van sport voor lichamelijke gehandicaptten.

Verenigde Staten van Amerika

Voor de Tweede Wereldoorlog was er nog nergens sprake van rolstoelsport. Men was toen van mening dat iemand die aangewezen was op een rolstoel tot niets meer in staat was, laat staan sporten. Door oorlogsgeweld getroffen kwamen veel soldaten thuis, die verwondingen aan rug of anderszins verlammingen hadden opgelopen en hierdoor aangewezen waren op een rolstoel. De revalidatiecentra stelde sport als therapie centraal en het zou Amerika niet zijn als hiervoor niet, sport nummer 1 in de USA, basketbal zou zijn genomen. Dat al gauw rolstoelbasketbal als de favoriete sport bedreven werd, wekt natuurlijk niet zo'n verbazing. Steeds meer gehandicaptten kregen er plezier in. Er ontstonden al snel teams, vervolgens een competitie schema en tenslotte georganiseerde rolstoelsport. Dat het rolstoelbasketbal, zowel in Amerika als in Europa, heeft bijgedragen tot propaganda voor de rolstoelsport mag als algemeen bekend worden beschouwd.

Engeland

Zodra in Engeland de gehandicaptensport ter sprake komt, valt onmiddellijk de naam van Prof. Sir Ludwig Guttmann. Hij werd geboren op 3 juli 1899 in Opper Silezie in Polen.

Hij studeerde in Breslau en Freiburg voor neuroloog en neuroloogchirurg. Onder de druk van de Nazi's emigreerde hij in 1939 naar Engeland, samen met zijn gezin. Vrij kort na het uitbreken van de oorlog werd hij betrokken bij de vaak langdurige behandeling van jonge mannen die als oorlogsslachtoffer werden binnen gebracht. De behandeling betrof meestal

Gehandicaptensport in het verleden

Hoe de sport voor lichamelijk gehandicapten is ontstaan en waar de grens moet worden getrokken in de geschiedenis is moeilijk aan te geven.

In Zweden leefde van 1776 tot 1839 Per Hendrik Ling. Hij moet worden beschouwd als de grondlegger van de zogenaamde Zweedse gymnastiek. De algemene grondslagen van deze gymnastiek waren als volgt samengesteld.

- Militaire gymnastiek (gymnastiek met militaire waarde);
- Pedagogische gymnastiek (de latere schoolgymnastiek);
- Medische gymnastiek (oefentherapie);
- Esthetische gymnastiek (dansvormen zoals volksdansen).

Voor sportieve activiteiten moeten we teruggaan naar ongeveer 1800. In die tijd leefde in Engeland Lord Byron, hij nam deel aan bokswedstrijden, ondanks dat hij verlamd was aan een been. Zo'n 80 jaar later werd in hetzelfde Engeland een hardloopwedstrijd gehouden tussen twee mannen met een houten been. Met grote bewondering en vreugde zagen de toeschouwers de grootste van de twee winnen. Ook in Oostenrijk zijn enkele gevallen van sportieve activiteiten bekend. Zo rond de eeuwwisseling namen daar gehandicapten deel aan bergbeklimmen en turnen. Her en der waren er individuele sportactiviteiten te registeren, maar tot georganiseerde sport kwam men in die tijd niet toe. Dit zou later, hoe triest het ook is door de invloed van de wereldoorlogen drastisch veranderen.

Duitsland

Tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) werd in de Duitse hospitalen door middel van sportoefeningen gewerkt aan het verbeteren van de conditie, prestatiedrang en het zelfvertrouwen van nog verzwakte slachtoffers. Het werd al snel duidelijk dat sport als therapie een zeer goede invloed had op de lichamelijke en geestelijke gesteldheid van de slachtoffers. In een fotoboek dat in 1917 verscheen (*Leibesübungen zur ertüchtigung schwerbeschädigten*) vindt men foto's van slingerbal, kogelstoten, estafettes, hordeloop, schermen, voetbal, roeien, speerwerpen en hoogspringen. Een jaar later werd er een film gemaakt. (*Turnen, spiel und sport als heilverfahren für kriegsbeschädigte.*) Hierin worden beelden vertoond van: evenwichtsoefeningen, schermen, kogelstoten, boogschieten, roeien, vuistbal, zwemmen.

Ondanks de overtuiging dat gehandicaptensport zeer nuttig was, kwam het

Van harte gefeliciteerd

sportbonden. Zo kwam het organiseren van wedstrijden in het rolstoelbasketbal onder de verantwoordelijkheid van de basketballbond, het zitvolleybal bij de volleybalbond etc. Door dit traject – dat tot 2010 heeft geduurd – veranderde ook de focus van NEBAS/NSG. (sinds 2008 met de naam 'Gehandicaptensport Nederland'). Gehandicaptensport Nederland richt zich nu nog op een zevental takken van sport die niet zijn ondergebracht bij een reguliere sportbond. Daarnaast zijn er nog zo'n 12.000 recreatieve sporters en vrijwilligers aangesloten bij Gehandicaptensport Nederland. Voor al deze leden is de sportbond nog steeds de sportbond.

Graag wens ik u een heel fijn en feestelijk jubileum toe en een succesvolle voortzetting van alle mooie activiteiten waarmee uw vereniging het sporten en bewegen voor mensen met een lichamelijke handicap mogelijk maakt!

Met vriendelijke groet,

Dos Engelaar

Directeur Gehandicaptensport Nederland

Jubileum B.I.S.O.'65

BISO'65 heb ik enkele jaren geleden leren kennen tijdens een meet en match bijeenkomst van de Bredase ondernemingen. Ik was direct onder de indruk van de activiteiten die BISO'65 organiseert voor mensen met een lichamelijke beperking. Wat mij vooral raakte was de passie en betrokkenheid van de bestuurders, de vele vrijwilligers en de actieve sporters. Vanuit deze ervaring hebben wij vanuit de Amarant Groep enkele giften gedaan ter ondersteuning van de activiteiten.

Tijdens het internationale rolstoelhockey toernooi dit voorjaar, ging er een wereld voor mij open. Ik had feitelijk geen verwachtingen, maar het niveau van de sport was verrassend en een boeiend schouwspel om naar te kijken.

Dit jaar viert B.I.S.O.'65 haar 50-jarig bestaan. Een halve eeuw inzet en ondersteuning van vrijwilligers om sportbeleving mogelijk te maken voor (jonge)mensen met een fysieke beperking, chapeau!

B.I.S.O.'65 mag trots zijn op zichzelf en op naar het diamanten jubileum.

De Amarant Groep zal ook naar de toekomst toe op enerlei wijze support blijven bieden.

Jan Graven

*Directeur Huisvesting en Bedrijfsdiensten
Amarant Groep*

B.I.S.O.'65... 50 jaar... een felicitatie waard!

Bestuurders, sporters, ouders en begeleiders ..... namens Breda Actief van harte gefeliciteerd met dit prachtige jubileum. Daar kunnen jullie met recht trots op zijn.

Inmiddels ben ik ruim 25 jaren werkzaam in de sport en daarbij jullie vereniging met grote regelmaat tegenkomen. Soms puur uit belangstelling bij de toernooien die door B.I.S.O.'65 worden georganiseerd, dan weer tijdens een adviestraject waarbij ik

namens Breda Actief met jullie brainstormde over een thema. Als rode draad liep daar de collecte voor gehandicaptensport doorheen, waar Cees Smit zich elk jaar weer vol overgave voor inzette.

Ook kwam ik jullie op een andere manier tegen.

Inmiddels zelf ruim 17 jaar moeder van een gehandicapte zoon, raakte ik er steeds meer van overtuigd dat sport en bewegen belangrijk is voor mensen met een handicap.

Ik ging B.I.S.O.'65 en al die andere verenigingen, die zich inzetten voor mensen met een handicap, met andere ogen bekijken. Niet als professional in de sport, maar meer vanuit de doelgroep.

Al die trainers, bestuurders en begeleiders die met een tomeloze inzet en passie mensen stimuleren om kleine stapjes vooruit te zetten en hun zelfvertrouwen positief beïnvloeden. Kortom: jullie zijn goud waard!

Dank jullie wel voor de afgelopen 50 jaren ..... en alle goeds voor de toekomst!

Anneloes van Wingerden

Bestuurder Breda Actief